

ਰੋਮ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ — ਨੰਬਰ ਦੇ

ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਦੀ ਪਛਾਣ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਦਰਸ਼ਨ

Jeff Pippenger

2024-07-05

ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜੇ ਹੋਣਗੇ; ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਬਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੀ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਥਾਪਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਨਗੇ; ਪਰ ਉਹ ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਦਾਨੀਏਲ 11:14.

ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਹੀ ਪਹਿਚਾਣ, ਜੋ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜੋ “ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ,” ਅਤਿਆਵਸ਼ਕ ਅਤੇ ਉੱਧਾਰ-ਸੰਬੰਧੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਇੱਕ ਤੱਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ “ਦਰਸ਼ਨ” ਸ਼ਬਦ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ ਉਹੀ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਲੇਮਾਨ ਨੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਚੁਣਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਕਿਉਂ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉੱਥੇ ਲੋਕ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਜੇ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਧੰਨ ਹੈ। ਨੀਤਿਵਚਨ 29:18.

ਸਾਰੇ ਨਬੀ ਪਵਿੱਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਵੀ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ “ਦਰਸ਼ਨ” ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਬਾਰੇ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਜੀਵਨ-ਮੌਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਸੱਚਾਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵੰਡ ਪਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੇ ਦੋ ਵਰਗ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਰਗ ਹੈ ਜੋ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਰਗ ਹੈ ਜੋ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਧਿਆਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੀ ਸਲਾਹ “ਸੱਚਾਈ” ਸੰਬੰਧੀ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ।

ਮੁਰਖ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਮਨ ਉਘਾੜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿੱਛੋਂ ਤੱਕ ਅੰਦਰ ਹੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਹਾਕਮ ਝੂਠਾਂ ਵੱਲ ਕੰਨ ਧਰੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੇਵਕ ਦੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗਰੀਬ ਅਤੇ ਛਲਕਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ; ਯਹੋਵਾਹ ਦੇਵਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜੋਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਰਾਜਾ ਗਰੀਬਾਂ ਦਾ ਨਿਆਇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਸਿੰਹਾਸਨ ਸਦਾ ਲਈ ਅਡੋਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਛੜੀ ਅਤੇ ਤਾੜਨਾ ਬੁੱਧੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਜੇ ਬੱਚਾ ਆਪਣੇ ਮਨ ਮਰਜ਼ੀ ਉੱਤੇ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਲਾਜ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਦੁਸ਼ਟ ਵੱਧ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਦੋਂ ਅਪਰਾਧ ਵੀ ਵੱਧਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਧਰਮੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਤਨ ਦੇਖਣਗੇ। ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦੇਵੇਗਾ; ਹਾਂ, ਉਹ ਤੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਨੰਦ ਦੇਵੇਗਾ। ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉੱਥੇ ਲੋਕ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਜੇ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਧੰਨ ਹੈ। ਨੀਤਿਵਚਨ 29:11-18.

ਮੇਰਾ ਇਹ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਉਂਗਲ ਉਠਾਵਾਂ ਜੋ Modern Rome ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਭਿੰਨ ਸਮਝ ਰੱਖਦੇ ਹੋਣ। ਮੇਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਲੇਮਾਨ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਇੱਕ “ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਮਨੁੱਖ” ਅਤੇ ਇੱਕ “ਮੁਰਖ” ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ। “ਮੁਰਖ” ਨੂੰ “ਦੁਸ਼ਟ” ਵਜੋਂ ਵੀ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੀਆਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਬਾਰਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬਹੁਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਪਰਖੇ ਜਾਣਗੇ; ਪਰ ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਹੀ ਕਰਨਗੇ; ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ; ਪਰ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸਮਝਣਗੇ। ਦਾਨੀਏਲ 12:10.

ਸੁਲੇਮਾਨ ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਗਵਾਹੀ ਇਕਸਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨੀ “ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ” ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਜੇ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਆਕਾਸ਼ਮੰਡਲ ਦੀ ਚਮਕ ਵਾਂਗ ਚਮਕਣਗੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਧਰਮਿਕਤਾ ਵੱਲ ਮੋੜਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਦਾ ਲਈ, ਹਾਂ ਸਦੀਵੀ ਤੌਰ ਤੇ, ਤਾਰਿਆਂ ਵਾਂਗ ਚਮਕਣਗੇ। ਪਰ ਤੂੰ, ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਉੱਤੇ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੋਹਰ ਲਾ ਦੇ: ਬਹੁਤੇ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਦੌੜਣਗੇ, ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਧੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 12:3, 4.

ਦਸਵੀਂ ਆਇਤ ਉਸ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਪਰਖ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਛਾਣਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਹੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਛਾਂਟਣ ਅਤੇ ਪਰਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕੁਆਰੀਆਂ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ (ਦਰਸ਼ਨ) ਨੂੰ ਸਮਝਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ 1989 ਵਿੱਚ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ "ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ" 1989 ਸੀ, ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਚਾਲੀ ਤੋਂ ਪੈਂਤਾਲੀ ਤੱਕ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਆਖਰੀ ਉਤਥਾਨ ਅਤੇ ਪਤਨ ਹੈ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਇਹ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਕਦੇ ਵੀ "Modern Rome" ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਨਹੀਂ ਵਰਤਦੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਘੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ "modern" ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਨੇ ਵੀ ਕਦੇ "Modern Rome" ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ।

ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ ਆਖਰੀ ਛੇ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੌਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਪਰ ਸਹੀ ਸਮਝ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਪਾਪਾਈ ਤਾਕਤ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਆਇਤ ਚਾਲੀ 1798 ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਨੂੰ ਘਾਤਕ ਘਾਅ ਲੱਗਣ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਇਤਾਂ ਇਕਤਾਲੀ ਤੋਂ ਤੈਤਾਲੀ ਤੱਕ ਉਸ ਘਾਤਕ ਘਾਅ ਦੇ ਚੰਗੇ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਇਤ ਚੁਤਾਲੀ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਇਤ ਪੈਂਤਾਲੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪਾਪਾਈ ਤਾਕਤ ਆਪਣੇ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਦਰਸ਼ਨ 1989 ਵਿੱਚ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਤਾਕਤ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਉਭਾਰ ਅਤੇ ਪਤਨ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਹੈ। ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਗਿਆਨ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉਸੇ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ 1989 ਵਿੱਚ ਅਨਮੋਹਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, "ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੁਟੇਰੇ," ਜੋ "ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ" ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ "ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ," ਉਹੀ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜੋ "ਦਰਸ਼ਨ" ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅੰਤਿਮ ਛਾਂਟ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲਾ ਪਰਖੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੁਟੇਰੇ" ਵਜੋਂ ਕਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹੀ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜੋ "ਦਰਸ਼ਨ" ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਲੁਟੇਰੇ ਪਾਪਾਈ ਤਾਕਤ ਹਨ ਜਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ?

ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਇੱਕੋ ਹੀ ਪੁਸਤਕ ਹਨ, ਜੋ ਉਸੇ ਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਲੜੀ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਦਾਨੀਏਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅੰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਉਹ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ 1989 ਵਿੱਚ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਉਸ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ 1989 ਵਿੱਚ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਕੁਲ ਦੇ ਸਿੰਘ ਨੇ ਚਾਲੀ ਤੋਂ ਪੈਂਤਾਲੀਹ ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਮੋਹਰਬੰਦ ਅਵਸਥਾ ਤੋਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵੇਲੇ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਵਾਚੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ "ਯਾਜਕ" ਕੌਣ ਹੋਣਗੇ। ਹੋਸ਼ਿਆ ਇਹ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਲੋਕ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਯਾਜਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੇ ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ਗਿਆਨ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਨਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਵੀ ਤੈਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਯਾਜਕ ਨਾ ਰਹੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਵੀ ਤੇਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਹੋਸ਼ਿਆ 4:6.

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਗਿਆਨ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਵਰਗ ਵੱਲੋਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਕਿਰਿਆਨਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਨਾ ਲਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਜੇ ਅਧਰਮੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਧਰਮ ਹੀ ਕਰਦਾ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਅਸ਼ੁੱਧ ਹੈ, ਉਹ ਅਸ਼ੁੱਧ ਹੀ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਧਰਮੀ ਹੈ, ਉਹ ਧਰਮ ਹੀ ਕਰਦਾ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਹੀ ਰਹੇ।" ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 22:10, 11.

ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਚੌਥਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕੰਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਮਾਂਤਰ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੋਹਾਂ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਏਲਿਆਹ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

"ਕੰਬਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਅੱਗੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਭੇਦ ਖੋਲ੍ਹਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਸ੍ਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਤੱਕ ਲੈ ਗਿਆ। ਹਰ ਇਕ ਯਤਨ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬਲ ਮਿਲਦਾ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਆਗਮਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਆਮਦ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਏ ਸਨ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ।" *Early Writings*, 229, 230.

ਮਿਲਰਾਈਟ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੇ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ "ਘਟਨਾਵਾਂ" ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਐਲੀਆਹ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

"ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖ਼ਤਰੇ ਬਾਰੇ ਜਗਾਇਆ ਜਾਵੇ; ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਉੱਤੇਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰੰਭੀਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨ।" *The Great Controversy*, 310.

1989 ਵਿੱਚ, ਸੇਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਪਤਨ ਨਾਲ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਉਹ ਭਾਗ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ, ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਇਹ ਪਰਖ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇਸ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਵਾਧੇ ਨੂੰ, ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਖੀਰਲੀਆਂ ਛੇ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਉਹ ਆਯਤਾਂ ਜੋ ਅਧਿਆਇ ਬਾਰਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਆਯਤ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ "ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ" ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤਦ "ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਘਟਨਾਵਾਂ" ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ "ਯਾਜਕ" ਹੋਣ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ, ਜੋ ਉਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, "ਸਮਝਣਾ" ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕੰਮ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤਾਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ "ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰੰਭੀਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ" ਵਾਸਤੇ ਜਗਾਇਆ ਜਾਵੇ।

"ਅੱਜ, ਇਲਿਆਹ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਦੂਤ ਉਸ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ, ਜੋ ਨਿਆਂ ਲਈ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੰਭੀਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਪਲਾਂ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਨਿਆਂ ਉਸ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਉੱਤੇ ਇਹ ਰੰਭੀਰ

ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਜੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਹੀਏ, ਸਦੀਵੀ ਨਾਸ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਕਿਨਾਰੇ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਜੋ ਧਿਆਨ ਦੇਵੇਗਾ, ਉਸ ਮਹਾਨ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਦਾਅ ਉੱਤੇ ਲੱਗੇ ਸਿਧਾਂਤ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ—ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਤਾਂ ਟੰਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।” Prophets and Kings, 715, 716.

ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਸਮਝਿਆ।

ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ਅਤੇ ਸਦੂਕੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਸੱਪਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ, ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕ੍ਰੋਧ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸ ਨੇ ਚੇਤਾਇਆ ਹੈ? ਮੱਤੀ 3:7।

ਮਸੀਹ ਨੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ, ਉਸੇ ਨਾਸ ਨੂੰ ਜਿਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਤਰਕ-ਵਿਤਰਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਨਾਸ ਨੂੰ ਉਸ “ਕ੍ਰੋਧ” ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ, ਮੀਕਾਏਲ ਵਜੋਂ, ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਬਾਰਾਂ, ਪਦ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

“ਮਸੀਹ ਨੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਬਗ਼ਾਵਤ ਵਿੱਚ ਕਠੋਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਕਾਰਕ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਵੱਲ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਤਿਤ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੇ ਦੁੱਖ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਉੱਤੇ ਭਾਰ ਬਣ ਕੇ ਦਬੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਸ ਦੇ ਹੋਠਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਅਤਿਅੰਤ ਕੌੜੀ ਪੁਕਾਰ ਨਿਕਲਦੀ ਗਈ। ਉਸ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਦੁੱਖ, ਅੰਸੂਆਂ ਅਤੇ ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਦਾ ਲੇਖ ਦਰਜ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ; ਧਰਤੀ ਦੇ ਪੀੜਤ ਅਤੇ ਦੁੱਖ-ਸਹਿੰਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਹਿਰਦਾ ਅਨੰਤ ਦਇਆ ਨਾਲ ਦ੍ਰਵਿਤ ਹੋ ਗਿਆ; ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਤੜਫਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ ਦੁੱਖ ਦੀ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਨਾ ਸਕਿਆ; ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਆਪਣੇ ਇਕਮਾਤ੍ਰ ਸਹਾਇਤਾ-ਸਰੋਤ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨਗੇ। ਉਹ ਮੌਤ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਉਡੇਲ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਕਤੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਅੰਦਰ ਆ ਜਾਵੇ; ਪਰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਉਸ ਕੋਲ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ।”

“ਆਕਾਸ਼ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅੱਥਰੂਆਂ ਵਿੱਚ! ਅਨੰਤ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵਿਆਕੁਲ, ਪੀੜਾ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ! ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੇ ਸਾਰੇ ਆਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਅਚੰਬੇ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਦੀ ਅਤਿਅੰਤ ਪਾਪਮਈਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਬਿਧੀ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕਰਨ ਦੇ ਪਰਿਣਾਮਾਂ ਤੋਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ, ਅਨੰਤ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਵੀ, ਕਿੰਨਾ ਕਠਿਨ ਕਾਰਜ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ, ਆਖ਼ਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵੱਲ ਨਿਹਾਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਉਸੇ ਵਰਗੇ ਇੱਕ ਭਰਮ ਵਿੱਚ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਿਆ ਸੀ। ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਮਹਾਨ ਪਾਪ ਮਸੀਹ ਦਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਜਗਤ ਦਾ ਮਹਾਨ ਪਾਪ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਬਿਧੀ ਦਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੇਵ ਹੈ। ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਣਗਿਣਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਾਪ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਬੱਝੇ ਹੋਏ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਦਾਸ, ਦੂਜੀ ਮੌਤ ਸਹਿਣ ਲਈ ਨਿਯਤ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕ, ਆਪਣੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇ ਦਿਨ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਗੇ। ਕਿੰਨੀ ਭਿਆਨਕ ਅੰਧਤਾ! ਕਿੰਨਾ ਅਜੀਬ ਮੋਹ!” The Great Controversy, 22.

ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਇੱਕੋ ਹੀ ਸੀ; ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦਾ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਵੀ ਉਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪਰਖ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਗੇ। ਤਿੰਨ ਗਵਾਹ—ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਮਸੀਹ, ਅਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟ—ਇਹ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਜੀਵਨ-ਮੌਤ ਦੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਰਾਹੀਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ 1989 ਵਿੱਚ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੰਦੇਸ਼ ਆਖ਼ਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ-ਵਾਣੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਨੇ ਸਮਝਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਹ ਉਹਨਾਂ “ਯਾਜਕਾਂ” ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਉਹ ਉਮੀਦਵਾਰ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ-ਵਾਣੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਜਾਂ ਮੂਰਖਾਂ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ, ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਰੂਪ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ-ਵਾਣੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੋਮ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲੁੱਟਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਡਿੱਗ ਕੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ, ਉਹ ਕਸੌਟੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਮੀਦਵਾਰ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ। ਇਹ ਕਸੌਟੀ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਤੋਂ ਨਿਕਲੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਕਸੌਟੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਕੇਵਲ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਕਸੌਟੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਕਸੌਟੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਅੰਤਿਮ ਪਰੀਖਣ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਹਰ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਸਮੇਟਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪਰਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸੱਚ ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ—ਇਸ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਉਤਨਾ ਹੀ ਆਵਸ਼ਕ ਹੈ, ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਕੇਵਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਰੱਖਣਾ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਕੌਣ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਦੀ ਸਹੀ ਪਹਿਚਾਣ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਸਹੀ ਵਿਧੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ, ਪਰਖ ਦੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਤੱਤ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਿਹਿਤ ਹਨ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ, ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚੋਂ ਰਾਹ ਬਣਾਇਆ, ਜੋ ਭੋਜਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਫਿਰ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਗਤ ਪਰਖ ਆਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਪਰਖ ਹੋਈ, ਜੋ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦਾ, ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ, ਇੱਕ ਬਾਈਬਲਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਵਿਦਿਆ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸਮਝ ਬਖਸ਼ੀ; ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਸਭ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੀ ਸਮਝ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਵੇ, ਖੋਜਿਆਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦਾਨੀਏਲ, ਹਨਨਯਾਹ, ਮੀਸ਼ਾਏਲ ਅਤੇ ਅਜ਼ਰਯਾਹ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਵੀ ਨਾ ਮਿਲਿਆ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੇ ਰਹੇ। ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸਮਝ ਦੇ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਭ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਅਤੇ ਜੋਤਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਦੱਸ ਗੁਣਾ ਬਿਹਤਰ ਪਾਇਆ। ਦਾਨੀਏਲ 1:17-20.

“ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ,” ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨ ਹਨ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਉਹ ਤਿੰਨ ਮਹਾਨ ਪੁਰਸ਼ “ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਅਤੇ ਜੋਤਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਦਸ ਗੁਣਾ ਚੰਗੇ ਪਾਏ ਗਏ,” ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ “ਸਾਰੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝ” ਸੀ। ਦਾਨੀਏਲ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜੋ 1989 ਵਿੱਚ ਉਸ ਵੇਲੇ ਆਇਆ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ, ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, “ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਉਸ ਭਾਗ ਨੂੰ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ,” ਅਣਮੋਹਰ ਕੀਤਾ।

ਦਾਨੀਏਲ ਕੇਵਲ ਸੁਪਨਿਆਂ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸਮਝ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੂੰ “ਸਾਰੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝ” ਸੀ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ “ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ” ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਧੀ “ਸਾਰੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਸੁਪਨਿਆਂ” ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਜੋ ਸਾਰੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਬੂਵਤੀ ਰੋਖਾ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, “ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਘਟਨਾਵਾਂ” ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਸ ਨਬੂਵਤੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲੁੱਟਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਵਲ ਸਹੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, “ਲਾਈਨ ਉੱਤੇ ਲਾਈਨ” ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਕੁਝ ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ

ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ "ਲਾਈਨ ਉੱਤੇ ਲਾਈਨ" ਦੀ ਵਿਧੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਰਵਜਨਿਕ ਦਰਜ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੰਤਕਾਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਹਨ, ਉਹ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਣਗੇ।

"ਜੇ ਲੋਕ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਹ ਉਸੇ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਮਿਲਰ ਨੇ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ।" Review and Herald, November 25, 1884.

ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਚੌਦਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤ ਮਸੀਹ ਸੀ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਮਸੀਹ ਤੱਕ ਦੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਕੱਥ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ—ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੈਸਰਿਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ—ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਫਿਰ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਜੋੜੇ ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ (ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ) ਸੱਚਾਈ ਜੋ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪਛਾਣੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਮੇਮਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਯਰਦਨ ਤੋਂ ਪਾਰ ਬੇਥਾਬਰਾ ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ, ਜਿੱਥੇ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਵੇਖੋ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਮੇਮਣਾ, ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਪਾਪ ਉਠਾ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੋਂ ਇੱਕ ਪੁਰਖ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਥੋਂ ਅੱਗੇ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ 1:28-30।

ਫਿਰ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਦਾ ਉਹ ਸਮਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਆ ਕੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਫਿਰ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ।

ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਕੈਸਰਿਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਦੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ, ਲੋਕ ਕੀ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ, ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਕੌਣ ਹਾਂ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕੁਝ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ; ਕੁਝ, ਏਲੀਆਹ; ਅਤੇ ਹੋਰ, ਯਿਰਮਿਯਾਹ, ਜਾਂ ਭਵਿੱਖਬਕਤਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਇੱਕ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਆਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ? ਅਤੇ ਸ਼ਿਮੋਨ ਪਤਰਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਤੂੰ ਮਸੀਹ ਹੈਂ, ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ। ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਧੰਨ ਹੈਂ ਤੂੰ, ਸ਼ਿਮੋਨ ਬਰਯੋਨਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਸ ਅਤੇ ਲਹੂ ਨੇ ਇਹ ਤੈਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ, ਜੋ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਪਤਰਸ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਚੱਟਾਨ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣਾਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਪਾਤਾਲ ਦੇ ਫਾਟਕ ਇਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਕੁੰਜੀਆਂ ਦੇਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬੰਨ੍ਹੇਗਾ ਉਹ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਖੋਲ੍ਹੇਗਾ ਉਹ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨਾ ਦੱਸਣ ਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਲਈ ਇਹ ਅਵਸ਼ਯ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ, ਮੁਖ ਜਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀਆਂ ਵਲੋਂ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਸਹੇ, ਅਤੇ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਫਿਰ ਜੀ ਉਠੇ। ਮੱਤੀ 16:13-21.

ਕੈਸਰਿਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਾਨਿਯੂਮ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਾਨਿਯੂਮ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦਾਨੀਏਲ 11 ਦੀ ਆਯਤ ਚੌਦਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਲੁਟੇਰੇ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼, ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ, ਆਰੰਭ ਦਾ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ ਜੋ ਮਿਲਰਾਈਟ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਮਿਲਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼, ਜੋ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਨਿਰਮਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਜੋ ਮਿਲਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵੇਰਵਿਆਂ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ ਜੋ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵੇਲੇ ਜੋੜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ "ਪੰਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਤੀ" ਦੀ ਵਿਧੀ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ।

ਉਸ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੀ, ਜੋ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਗਲਤ ਸਮਝ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਰ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਲੀਬ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕੇ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਠੀਕ ਉਹੀ ਕੀਤਾ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੇ "ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੁਟੇਰੇ" ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ "ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਉਚਾਰਿਆ।

ਅਸੀਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।